

FILARMONICA
DE STAT
ORADEA

Consiliul Județean Bihor

2025 | **22.05**
ora **19:00**

Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Răscruci ale Destinului

CONCERT SIMFONIC

Dirijor: **JIANNAN CHENG**

Solistă: **IOANA POENARU** - pian

ORCHESTRA FILARMONICII DE STAT ORADEA

Eticheta de spectacol

Stimați oaspeți ai Filarmonicii de Stat Oradea, Principalul nostru scop este cel de a vă oferi o experiență memorabilă cu prilejul fiecărui eveniment al Filarmonicii de Stat Oradea, motiv pentru care vă rugăm să ne susțineți în următoarele aspecte privind eticheta de spectacol, reguli prezente și respectate în marile Filarmonici sau Opere din întreaga lume, definitorii în derularea unor reprezentații de succes și, mai ales, agreabile în rândul auditoriului.

Îmbrăcați-vă adecvat!

Dacă vorbim despre evenimente muzicale clasice sau spectacole de operă, este indicat să purtați o ținută echilibrată, nici foarte lejeră, nici exagerat de formală.

Fiți punctuali!

Întârzierea dumneavoastră creează serioase neplăceri artiștilor, dar și celor prezenți deja în sală. Acest lucru poate fi evitat printr-o mai mare atenție cu privire la durata deplasării dumneavoastră până la Filarmonică și la posibii factori care v-ar împiedica să ajungeți la timp. Intrarea în sala de spectacol după începerea reprezentației este permisă doar la pauză.

Verificați și asigurați-vă că telefonul mobil este închis!

Utilizarea telefoanelor mobile este interzisă. Lumina emisă de ecranele pornite este extrem de deranjantă pentru ceilalți participanți la spectacol.

Fotografierea și/sau înregistrarea video nu sunt permise pe durata reprezentației.

Dat fiind faptul că blitz-ul dumneavoastră va distra atenția interpreților, iar mișcările dumneavoastră vor tulbura atât concentrarea, cât și bucuria spectatorilor așezați în vecinătate, filmarea și fotografierea sunt strict interzise.

Înregistrările video pe orice fel de suport nu sunt permise și pot face obiectul unor plângeri de încălcare a drepturilor de autor.

Păstrați liniștea!

Așezați-vă în liniște și așteptați cu răbdare începerea spectacolului, timp în care puteți vorbi în șoaptă și cu mare discreție.

Accesul cu mâncare și/sau băuturi este strict interzis în sala Filarmonicii de Stat Oradea.

După începerea reprezentației, evitați dialogurile, șoaptele, fluieratul, fredonatul pe perioada derulării muzicii, pentru a nu distra atenția celorlalți participanți la spectacol.

Ridicarea în picioare, cutreierarea sălii sau părăsirea acesteia înainte de terminarea spectacolului sunt unanim considerate drept atitudini lipsite de respect care pot duce la interzicerea accesului în sala de spectacol.

Filarmonica de Stat Oradea vă dorește o seară de neuitat!

Audiție plăcută!

În program:

Wolfgang Amadeus MOZART: Uvertura *La clemenza di Tito*
Johannes BRAHMS: Concertul pentru pian și orchestră nr. 1, op. 15

Joseph HAYDN: Simfonia nr. 83

Marele lucrări s-au născut de obicei din mari pasiuni. Arta, în general, nu poate exista fără zbucium, fără trăire intensă. Despre poeți se spune că scriu cele mai inspirate versuri atunci când suferă. Într-o situație similară pot fi și compozitorii, deoarece unii dintre ei au creat lucrări înălțătoare, care s-au ridicat tocmai din praf suferinței lor.

Destinul a fost și va rămâne mereu unul dintre cele mai mari mistere ale omenirii. Mulți dintre compozitori s-au agățat de această temă a destinului și au scris lucrări pornind de la acest mister. Una dintre cele mai cunoscute simfonii care au fost compuse vreodată este tocmai *Simfonia Destinului* (*Simfonia nr. 5*) de Ludwig van Beethoven, în care motivul central cunoscut publicului larg, se numește chiar *Motivul destinului*. La fel și Ceaikovski, dar într-o măsură mai redusă, a pornit de la ideea destinului imposibil de schimbat, atunci când a schițat *Simfonia nr. 5*.

Destinul rămâne ceva greu de explicat și în același timp decisiv în viața fiecărui om. Mulți dintre compozitorii cunoscuți au avut destine parcă rupte dintr-un film. Mozart, de exemplu, a fost un adevărat geniu, a cărui poveste de viață este uimitoare. Cu un talent nemaîntâlnit în compoziție și interpretare, viața sa a părut mereu o joacă, finalul său a venit neașteptat de repede, iar creația pe care a lăsat-o în urma sa este una imensă, mai ales dacă ne gândim la faptul că a trăit doar 35 de ani. De cealaltă parte a balanței se află Brahms și Haydn, a căror vieți au părut mult mai simple, sau cel puțin mai liniștite, în comparație cu Mozart. Cu toate acestea, cele peste 100 de simfonii scrise de Haydn au apărut cu siguranță dintr-o pasiune profundă, la fel ca și concertele instrumentale ale lui Brahms, care sunt de o valoare inestimabilă.

Aceste *Răscruci ale Destinului* se vor întâlni în concertul Filarmonicii de Stat Oradea de joi, 22 mai, ora 19.00, de la sala de concerte „Enescu – Bartók”. Dirijat de Jiannan Cheng și având-o ca solistă pe pianista Ioana Poenaru, concertul va fi alcătuit din lucrările: Uvertura operei *La clemenza di Tito* de Wolfgang Amadeus Mozart, *Concertul pentru pian și orchestră nr. 1 în re minor, op. 15* de Johannes Brahms și *Simfonia nr. 83* de Joseph Haydn.

La clemenza di Tito face parte din genul operei seria și este alcătuită din două acte. A fost compusă de Wolfgang Amadeus Mozart pe un libret italian de Caterino Mazzolà, inspirat însă de la Pietro Metastasio. Mozart a compus opera în vara anului 1791, în timp ce lucra la *Flautul fermecat*. Premiera *La clemenza di Tito* a avut loc în 6 septembrie 1791 la *Stavovské divadlo* (cunoscut cu numele de *Estates Theatre*) în Praga.

În ultimul an al vieții sale, compozitorul a fost destul de preocupat cu scrierea partiturii pentru *Flautul fermecat*. Însă, în luna iulie a fost comisionat să scrie o operă seria. Comanda venea din partea impresarului Domenico Guardasoni, care locuia la Praga și care primisese sarcina de a oferi o nouă lucrare care să celebreze încoronarea lui Leopold al II-lea ca și Rege al Boemiei. Această încoronare avea rădăcini politice adânci, iar scopul ei era să ratifice un acord politic între nobilimea din Boemia și noul rege. Niciuna dintre operele lui Mozart nu a fost mai clar pusă în slujba unui program politic decât *La clemenza di Tito* și nici nu se cunosc informații asupra reacției compozitorului față de acest scop, posibil ca Mozart să nici nu fi cunoscut situația politică din Boemia.

Libretul lui Metastasio a fost sursă de inspirație pentru aproape 40 de compozitori. Povestea acestuia relevă viața Împăratului Roman Titus, regăsită în scrierile lui Suetoniu, istoric roman. Lucrarea lui Metastasio a fost elaborată în anul 1734 pentru compozitorul italian Antonio Caldara. Mai târziu, în anul 1752, a fost preluată de Christoph Willibald Gluck, iar în 1774 de către Josef Mysliveček. Prin urmare, Mozart era deja familiarizat cu libretul lui Metastasio și chiar văzuse o producție la Cremona bazată pe acesta. Chiar și după opera compusă de Mozart, libretul a mai apărut în trei lucrări compuse după 1791.

Mozart nu a fost primul compozitor la care s-a gândit Guardasoni în vederea scrierii unei noi opere. El l-a abordat mai întâi pe Salieri, care

era cel mai renumit compozitor italian din Viena la vremea aceea și era totodată responsabil de muzica de la curtea imperială. Însă, Salieri a refuzat oferta, argumentând faptul că este prea ocupat, dar cu toate acestea a fost prezent la încoronarea din 6 septembrie.

Luând în calcul succesul operei *Don Giovanni*, Guardasoni s-a îndreptat spre Mozart, fiind convins că este cel mai bun tânăr compozitor capabil să scrie o operă reușită și într-un timp record. Mozart a acceptat imediat propunerea lui Guardasoni, datorită onorariului pe care urma să îl primească, fiind dublu față de ceea ce ar fi primit în mod normal la Viena pentru o operă scrisă la comandă. Se pare că într-adevăr compozitorul a scris foarte repede partitura, în numai 18 zile. Este posibil ca recitativele să fi fost scrise de un alt compozitor, Franz Xaver Süssmayr, elev al lui Mozart, cunoscut pentru faptul că a fost cel care a finalizat *Requiemul* mozartian, după moartea profesorului său. Recitativele nu se găsesc în manuscrisul lui Mozart, iar Süssmayr a mers la Praga alături de maestrul său în săptămâna premergătoare încoronării, pentru a asista la repetiții. Prin urmare, este foarte posibil ca elevul să fi fost autorul recitativelor.

La clemenza di Tito a avut succes încă de la premieră și a rămas una dintre cele mai cunoscute opere mozartiene. De asemenea, a fost prima operă compusă de Mozart care a fost interpretată la Londra, în 27 martie 1806, la teatrul familiei regale.

Concertul pentru pian și orchestră nr. 1 în re minor, op. 15 a fost compus în anul 1858, atunci când Johannes Brahms avea doar 25 de ani. Compozitorul era în același timp un bun pianist, însă primul său concert de pian nu s-a dovedit a fi un real succes de la început.

Un rol important în scrierea acestei lucrări l-au avut Joseph Joachim și Clara Schumann. Brahms l-a impresionat pe violonistul Joseph Joachim prin interpretările sale și cei doi muzicieni au legat o relație de prietenie care a durat o viață întreagă. Joachim a fost și cel care i-a făcut cunoștință lui Brahms cu Robert Schumann. Tânărul pianist a avut onoarea să interpreteze câteva piese solo pentru Schumann și soția sa, Clara, în anul 1853, acel moment fiind unul definitoriu în cariera sa, datorită admirației pe care o purta familiei Schumann. Brahms s-a împrietenit cu Clara, iar prietenia lor a avut un rol important pentru amândoi mai ales după moartea lui Robert, în anul 1856. Clara era cu 14 ani

mai în vârstă decât Brahms și din acest motiv „îl iubea ca pe un fiu”, așa cum notase în propriul jurnal. Brahms o respecta enorm, iar opiniile și sfaturile ei erau cruciale pentru el.

În timpul procedului de compoziției, *Concertul pentru pian nr. 1* a trecut prin diferite forme. La început era o sonată pentru două piano, iar în scurt timp Brahms l-a schițat în formă de simfonie, alcătuită din patru mișcări. În perioada următoare i-a cerut sfatul prietenului său, compozitorul Julius Otto Grimm, la care obișnuia să apeleze mai ales în privința orchestrațiilor. După ce a incorporat în partitura sa câteva din sugestiile lui Grimm, i-a trimis orchestrația primei mișcări lui Joachim. Chiar dacă violonistul i-a trimis lui Brahms o critică pozitivă cu privire la prima parte a lucrării, compozitorul simțea că piesa nu este una satisfăcătoare, mai ales datorită faptului că orchestrația era scrisă mai mult de către Grimm, iar el nu o înțelegea în mare parte. În ianuarie 1855, la mai puțin de un an de la primele schițe ale concertului, Brahms finalizase și următoarele două părți, compuse pentru pian. Într-un final a decis ca lucrarea să devină un concert de pian, dedicându-i astfel instrumentului său preferat o întreagă lucrare simfonică.

În perioada următoare, Brahms a cerut sfaturile mai multor prieteni referitor la orchestrație. Joachim i-a răspuns de fiecare dată detaliat, arătându-i totodată admirația pe care o simțea pentru tânărul compozitor. În cele din urmă, Brahms a păstrat materialul original doar al primei părți, următoarele două fiind recompuse, un rol important avându-l și de data aceasta Joseph Joachim. Acesta i-a trimis în februarie 1858 manuscrisul complet revizuit. Brahms nu a mai revenit asupra ideii de a scrie o simfonie decât mult mai târziu, prima sa simfonie fiind finalizată abia în anul 1876.

Concertul pentru pian nr. 1 a avut premiera în 22 ianuarie 1859 în Hanovra cu Johannes Brahms la pian, iar cea de-a doua interpretare a avut loc cinci zile mai târziu la Leipzig. Niciunul dintre concerte nu au primit aprecierea meritată din partea publicului și a criticii. Abia cea de-a treia interpretare a *Concertului pentru pian nr. 1* a avut succes, la 24 martie 1859, cu Filarmonica din Hamburg. În cadrul acestui concert au cântat și Joseph Joachim și baritonul Julius Stockhausen, iar toți cei trei soliști au fost chemați în mai multe rânduri la aplauze.

Brahms a revizuit din nou lucrarea în august 1859 și i-a trimis manuscrisul Clarei. În 3 decembrie 1861 Clara a interpretat concertul alături de Filarmonica din Hamburg, condusă de Brahms. Cu toate că pianista a fost foarte încântată de lucrare și de concertul din Hamburg, publicul a fost din nou destul de rece față de compoziția lui Brahms. Din cele cinci interpretări ale concertului susținute de Clara și Brahms, doar una a avut succes. Din acest motiv, cei doi muzicieni au lăsat de-o parte partitura în anii ce au urmat.

Concertul pentru pian nr. 1 este alcătuit din mișcările:

Maestoso

Adagio

Rondo: Allegro non troppo

Joseph Haydn este compozitorul care impresionează prin numărul impresionant de lucrări pe care le-a scris în genul simfonic și cel cameral. Nu numai că a fost denumit în literatura muzicală „tatăl simfoniei”, pentru forma pe care a dat-o acestui gen și care a rămas împământetită chiar și până în epoca contemporană, dar și pentru faptul că în creația sa se regăsesc peste 100 de simfonii. Un alt gen reprezentativ pentru Haydn a fost cel cameral, fiind denumit și de această dată „tatăl cvartetului”. În ambele genuri se poate observa evoluția stilului lui Haydn și vasta sa imaginație muzicală.

Simfonia nr. 83 a fost compusă în anul 1784, la finele unui deceniu în care Haydn a absorbit toate lucrările care se cântau la curtea lui Esterházy, unele fiind creațiile sale, dar multe fiind lucrările altor compozitori. În consecință, în această perioadă a compus destul de puține sonate pentru pian, cvartete de coarde sau simfonii, iar lucrările pe care le-a scris au fost disparate din punct de vedere stilistic. Poate varietatea lucrărilor pe care le-a experimentat în această perioadă și diversitatea lor au cauzat o aparentă rătăcire în propria sa operă. Indiferent de motiv, perioada anterioară acestui deceniu a fost marcată de dezvoltarea continuă a anumitor tendințe stilistice, făcând loc, după cum se vede, unei perioade de experimentare.

Concentrarea sa asupra propriei creații și accentul pus pe îmbinarea formei muzicale cu acțiunea dramatică, aveau să se dovedească benefice după anul 1780. Până în acel moment, Haydn

încercase să se desprindă de Baroc, stabilind în același timp ferm pilonii stilului clasic. Câteva dintre lucrările sale din anii 1770 demonstrează polaritatea dintre tonalități, care avea să devină principiul definitoriu al clasicismului vienez, și schimbarea structurii melodice de la repetarea regulată a unei anumite figuri ritmice, atât de caracteristică barocului, la construirea unor fraze muzicale diverse din punct de vedere ritmic, clar articulate și echilibrate asimetric.

Ceea ce lipsea din muzica pe care o scria în această perioadă, era logica necesară unei tranziții de la o idee la alta și articularea dramei tensiunilor interioare, provenită din polaritatea armonică adesea conflictuală. Creându-și un stil propriu, Haydn a reușit să renunțe la întreruperea sau chiar ruperea unei țesături muzicale care aveau rolul de a crea efecte prin izbucnirile emoționale. Prin urmare, a putut să integreze evenimentele dramatice distincte în cadrul unor forme închise, simetice echilibrate, care amintesc de comedia și tragedia clasică și care, reprezentau pilonii de bază ai Clasicismului în toate formele artei. Tensiunea interioară a evenimentelor muzicale conflictuale individuale și rezolvarea acestui conflict în cadrul parametrului polarităților armonice controlate au conferit muzicii sale instrumentale structura unei narațiuni, precum un spectacol dramatic în afara contextului teatral.

Simfonia nr. 83 în sol minor a apărut în urma unei comenzi venite în anul 1784 din partea directorilor societății pariziene de concerte. Comanda acestora viza șase simfonii, care au devenit cunoscute sub numele de *Simfoniile pariziene (Simfoniile 82-87)*. Oferta a venit la timpul potrivit pentru Haydn, deoarece în 1779 i se reînnoise contractul în calitate de capelmaistru la curtea Prințului Nicolaus Esterházy. O nouă prevedere a contractului l-a eliberat de obligația de a compune exclusiv pentru angajatorul său, permițându-i să accepte comenzi din afară. Această nouă situație i-a permis lui Haydn extravaganța de a compune pentru forțe orchestrale considerabil mai mari decât mica formație de la curtea princiară. Orchestra pariziană care urma să îi interpreteze simfoniile avea 40 de violi și zece contrabași, iar această forță orchestrală se regăsește și în *Simfonia nr. 83*.

Cele patru părți ale simfoniei sunt:

Allegro spiritoso

Andante

Menuet: Allegretto–Trio

Finale: Vivace

Prima mișcare începe cu un motiv ascendent în sol minor, redat de întreaga orchestră, care este imediat echilibrat de o figură descendentă, urmată de o tăcere dramatică. Ambele motive sunt enunțate de mai multe ori, atât în succesiune, cât și simultan. Calitatea comică a temei secundare contrastează puternic cu pasiunea din secțiunea de deschidere. De la această temă, interpretată de primele viori, simfonia și-a primit subtitlul *Găina*, această temă evocând un sunet de cotcodăcire, iar motivul de acompaniament al oboiului reprezentând o găină care zgârie. Dezvoltarea reintroduce furtuna din deschidere, iar mișcarea se încheie într-un sol major strălucitor. Mișcarea a doua este un Andante blând, alcătuit din două grupuri tematice întrerupte de pasaje ascendente și descendente. O scurtă dezvoltare este urmată de o reluare a materialului de deschidere. Menuetul, poate puțin cam greoi, este echilibrat de un trio ușor pentru vioară dublat de flaut. Finalul se bazează pe o idee melodică cu un ritm asemănător unei giga, dans tipic din Baroc. Dezvoltarea se întoarce la turbulențele în ton minor ale primei mișcări, dar în cele din urmă își încheie periplul vivace în sol major.

Dirijoarea **JIANNAN CHENG** a beneficiat în 2016 de bursa de dirijat a Orchestrei Simfonice din Miami și tot în același an a fost invitată la *Aurora Music Festival* în Suedia, pentru a studia cu Kurt Masur și Johannes Gustavsson. În cariera sa dirijorală, Jiannan abordează atât repertoriul de operă, cât și pe cel simfonic. Până în prezent a avut ocazia să lucreze cu orchestrele *WDR Symphony Orchestra Köln*, *Gürzenich Orchestra Köln*, *Stuttgart Philharmonic*, *Sofia Philharmonic*, *Orchestra Giovanile Luigi Cherubini*, *Georgian Chamber Orchestra Ingolstadt* și *Munich Chamber Orchestra*.

În anul 2024 a câștigat Premiul I la Competiția Internațională de Dirijat *Hugo Alfvén* din Suedia și Premiul al II-lea la Concursul Internațional de Dirijat-Orchestra din România. În prezent, Jiannan Cheng este director muzical al Orchestrei *Concordia* și al *Orchestrei Simfonice a Universității Rowan*. De asemenea, din anul 2023 a început să colaboreze cu Orchestrele din Philadelphia, Cincinnati și Miami.

Jiannan Cheng și-a început studiile dirijorale la Conservatorul din Beijing, urmând apoi cursurile de master la *University of Washington in Seattle* și cele de doctorat la Universitatea din Cincinnati. În plus, a avut ocazia să îi aibă ca mentori pe câțiva dintre cei mai renumiți dirijori din lume: Riccardo Muti, Kurt Masur, Johannes Schlaefli și Nicolás Pasquet.

IOANA POENARU a crescut la Oradea, într-o familie de muzicieni. De la o vârstă fragedă și-a descoperit chemarea spre muzică, în special prin creația lui Beethoven. Astfel începe să studieze pianul la Liceul de Artă din Oradea la clasa doamnei profesoare Elisabeta Fekete Jambor și apoi la Academia de Muzică *Gheorghe Dima* din Cluj-Napoca, la clasa doamnei profesoare Adriana Bera.

Muzica lui Beethoven i-a călăuzit pașii apoi spre *Staatliche Hochschule für Musik Trossingen*, la clasa profesorului Gernot-Daniel Hanschke, unde obține cu mare succes diploma de solist. Pianista s-a afirmat în Germania în cadrul mai multor festivaluri și concerte la Köln, Tübingen, Königsfeld sau Remscheid, iar în România a colaborat cu orchestrele filarmonicilor din Timișoara, Oradea, Satu-Mare, Bacău, Sibiu și Iași. A colaborat cu dirijori precum Ilarion Ionescu-Galați, Valentin Doni,

Gabriel Bebeșelea, Hary Béla, Emanuel Schulz, Aleksandar Marković. De asemenea, evoluția sa profesională s-a îmbogățit cu sugestii, schimburi de păreri și impulsuri din partea unor personalități precum Rudolf Buchbinder, Menahem Pressler, Rudolf Kehrner și Arkadi Sevidov.

Ai o daună cu reparație prin RCA?

Vino la noi și îți dăm mașină la schimb!

CONTACTEAZĂ-NE LA NUMĂRUL
DE TELEFON:

0724 338 349

WWW.DAUNADC.VW.RO

D&C
ORADEA

ORADEA, CALEA CLUJULUI 289

Descoperă excelența la **D&C** ORADEA

Cu o tradiție de excelență în domeniul auto, **D&C Oradea** este partenerul tău de încredere pentru cele mai prestigioase branduri.

Suntem mândri să vă prezentăm noul **Audi A5**, o combinație perfectă între design sofisticat, performanță de excepție și tehnologie de ultimă generație.

Vino să descoperi rafinamentul care definește **Audi** și experiența premium oferită de **D&C Oradea**. Te așteptăm!

FILARMONICA
DE STAT
ORADEA

Consiliul Județean Bihor

2025

mai

VISURI PE ARIPI DE VIOARĂ

Concert simfonic

Joi, 8 mai 2025 | ora 19:00

Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Dirijor: Alvin Arumugam

Soliști:

Răzvan Stoica - vioară

Nagy Kalman - vioară

Orchestra Filarmonicii de Stat Oradea

SIMFONII ALE SUFLETULUI

Concert simfonic

Joi, 15 mai 2025 | ora 19:00

Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Dirijor: Theo Wolters

Solist:

Gati Sandor - oboi

Orchestra Filarmonicii de Stat Oradea

NUIT ET RÊVES

Recital

Mărti, 20 mai 2025 | ora 19:00

Soliști:

Lorena Puican - sopran

Camelia Andone - pian

Victor Sandu - violoncel

RĂSCRUCI ALE DESTINULUI

Concert simfonic

Joi, 22 mai 2025 | ora 19:00

Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Dirijor: Jiannan Cheng

Solistă:

Ioana Poenaru - pian

Orchestra Filarmonicii de Stat Oradea

VIBRATIONS

Recital în cadrul Turneului Național *Vibrations*

Mărti, 27 mai 2025 | ora 19:00

Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Soliști:

Valentin Șerban - vioară

Octavian Lup - violoncel

Mihai Diaconescu - pian

FLĂCĂRI • FARMEC • FANTEZIE

Închiderea Stagiunii 2024-2025

Concert vocal-sinfonic

Joi, 29 mai 2025 | ora 19:00

Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Dirijor: **Stefan Geiger**

Soliști:

Dragoș Cantea - pian

Manuela Ipate - sopran

Iulia Merca - mezzosopran

Eusebiu Huțan - tenor

David Pogană - bas

Corul Filarmonicii de Stat Oradea

Dirijor cor: **Laurențiu Bischin**

Orchestra Filarmonicii de Stat Oradea

Programul detaliat
poate fi consultat pe
www.filarmonicaoradea.ro
sau scanând codul QR:

FILARMONICA
DE STAT
ORADEA

Consiliul Județean Bihor

2025 | **01.06**
ora 14:00

Sala de concerte Enescu - Bartók

2025 | **01.06**
ora 16:00

Sala de concerte Enescu - Bartók

Peter Pan

POVEȘTEA MICULUI PAN
adaptare după LAURENȚIU PROFETA

Dirijor: DALMA TOADERE

Regizor: IULIAN SANDU

Aranjament/Adaptare după Laurențiu Profeta: FLAVIU MOGOȘAN

Libret: EUGEN ROTARU

Soliști: studenții Studioului de Operă *Lya Hubic* al Operei Naționale Române Cluj Napoca

Peter Pan: CEZAR BALTAG Wendy: CARINA MITRANA

John: DAVID NĂOIAN Michael: ILINCA SÎRBU Tată: HORAȚIU COMAN Mama: ALEXANDRA HORDOAN

Căpitanul Hook: VADIM GURTOI Crocodilul: ADELIN ILCA Un Pirat: HORAȚIU COMAN

ORCHESTRA FILARMONICII DE STAT ORADEA

Filarmonica de Stat Oradea, Strada Moscovei 5, Oradea 430001, Tel.: 0359 427 315

www.filarmonicaoradea.ro

www.facebook.com/filarmonicaoradea

<https://www.instagram.com/filarmonicaoradea>

Biletele se găsesc la Casa de bilete a Filarmonicii de Stat din Oradea și pe platforma Bilete.ro

Hospitality partner:

Mobility partner:

Parteneri și sponsori:

Parteneri media:

PARTENERI INSTITUȚIONALI

Consiliul Județean Bihor

Primăria
Municipiului
Oradea

Episcopia Română
Unită cu Roma,
Greco-Catolică,
de Oradea

Episcopia
Romano - Catolică
de Oradea Mare

PARTENERI ȘI SPONSORI

Mobility partner:

Hospitality partner:

Bösendorfer

STIHL

CONNECT GROUP
INTEGRATED SUBCONTRACTORS

DEXTRA

PARTENERI MEDIA

BIHOREANUL

CRISANA

Filarmonica de Stat Oradea, Strada Moscovei 5, Oradea 410001, Tel.: 0359 427 345

www.filarmonicaoradea.ro

www.facebook.com/filarmonicaoradea

<https://www.instagram.com/filarmonicaoradea>